

‘Bij show nummer vier raakte ik vermoeid en mocht ik mezelf belonen met eten’

‘Staat iemand met mijn vrouw te flirten, dan kom ik er als een ijskoningin bij staan’

SARA KROOS (32)

Cabaretière. Nu op tv in ‘In goed gezelschap’ en in het theater met ‘Van Jewelste’

HEBZUCHT&GIERIGHEID

‘Er zijn drie winkels waarin je mij niet moet loslaten. De muziekwinkel: ik val op alle soorten toetsinstrumenten. De Mac-winkel: alles hier thuis is van Apple. En de kookwinkel: wanneer ik een te dure Creuset-pan wil kopen die ik eigenlijk niet nodig heb, koop ik er ook maar meteen een voor mijn schoonmoeder – ik denk om zo mijn schuldgevoel af te kopen. Omdat ik het financieel goed heb, vind ik het vanzelfsprekend dat ik daar de mensen die me lief zijn in laat delen. Aan het begin van mijn carrière had ik geen cent te makken en nam een vriend me vaak mee uit eten. “Op een dag ga jij dit doen voor iemand anders die geen geld heeft,” zei hij toen en dat vind ik nog steeds een mooi idee.’

LUIHEID&GEMAKZUCHT

‘Op sociaal gebied ben ik een perfectionist: ik wil niemand kwetsen, ik wil dat iedereen het leuk heeft, en ik wil uiteindelijk dat wanneer ik de ruimte verlaat iedereen mij aardig vindt – wat natuurlijk nooit te doen is. Bij het tv-programma *In goed gezelschap* ben ik perfectionistisch, maar geen controlfreak. Dat kan ook niet bij een improvisatieprogramma: als je een grap moet bedenken, heb je geen tijd om perfectionistisch te zijn. In het improvisatietheater ben ik het type kamikaze-speler: ik zal vanuit de groep altijd als eerste naar voren springen om een grap te maken. Niet omdat ik de beste grap weet, maar om de energie hoog te houden en het spel gaande te houden.’

LUST&WELLUST

‘Ik ben warmbloedig, maar met maar één vrouw. Ik hecht heel veel waarde aan monogamie en ik heb een vreselijke aversie tegen mensen die vreemdgaan. Niet als dat thuis de afspraak is, maar wel als je vrouw er niet van weet en je met je dronken kop op een ander gaat liggen. Ik begrijp niet dat je die grote intimiteit wilt verstoren door vreemd te gaan.’

JALOEZIE&AFGUNST

‘Je moet níét aan mijn meisje komen. Staat iemand met mijn vrouw te flirten, dan kom ik er als een ijskoningin bij staan. Als we op een feest zijn, dan weet ik precies waar zij zich in de ruimte bevindt – mijn vrouw moet daar erg om lachen. Het is niet alleen de angst om haar kwijt te raken, ik ben daarin ook gewoon een macho: op mijn voorhoofd staat geschreven “Niet in mijn wijk”. En ik ben jaloers op moeders – zelf heb ik een dochter van tien – die drie kinderen hebben rondlopen en er altijd uitzien alsof ze naar een première gaan. Hoe doen ze dat? Staan die ’s morgens om vijf uur op om hun haar te föhnen? Hebben ze meer uren in een dag? Of gebruiken ze gewoon harddrugs?’

GULZIGHEID&ONMATIGHEID

‘Ik ben iemand van hoge pieken en diepe dalen en daarmee onmatig in een boel dingen. Ik kan heel veel eten, om daarna weer heel erg op m’n gewicht te letten. Of ik ben maandenlang een einzelgänger, om daarna weer het liefst elke avond vrienden te eten te hebben. Ik wil royaal leven en delen, en denk niet graag: alles is voor Bassie. Mijn gewicht schommelt altijd, daar zit sinds mijn achttiende een kilo of twintig speling in, en daar heb ik me vorig jaar na het zoveelste mislukte dieet bij neergelegd. Sindsdien gaat het beter. Vroeger speelde ik vier, vijf avonden per week en bij show nummer vier raakte ik dan vermoeid en mocht ik mezelf belonen met eten. Reed ik in de auto op weg naar een optreden, en dacht ik: ik mag best wat snoepen want ik moet zo optreden. Om na afloop in de foyer te denken: ik mag best wat frituurhapjes, want ik heb net opgetreden. En op weg naar huis dacht ik: ik mag best nóg wat, want ik heb het zo goed gedaan. Totdat een personal trainer zei: je zegt wel “dit heb ik verdiend”, maar eigenlijk straf je je lichaam. Daar moest ik vervolgens drie dagen over nadenken en toen wist ik: ja, je hebt gelijk – hoe irritant ook.’

HOOGMOED&IJDELHEID

‘Als je op het toneel staat, heb je sowieso een ego dat groot genoeg is om in de spotlights te gaan staan, denk ik. Maar ik ben veel te nuchter opgevoed om in het dagelijks leven de artiest te gaan uithangen of te denken dat het om mij draait – wat dat betreft blijf ik een gereformeerd meisje uit de polder. Er is heel duidelijk een optreed-Sara en een gewone Sara, en als ik ga geloven dat alle complimenten over mezelf gaan, dan gaat het niet goed, want die complimenten gaan over wat ik daar sta te dóén. Ik geef wel eens les aan jongeren van een jaar of zestien, zeventien en die generatie is opgevoed met de X-factor en de maakbaarheid van succes. Als je maar wilt, dan lukt het: alsof iedereen recht heeft op een carrière in wat dan ook. Vaak gaat het ze vooral om de roem en daar heb ik toen ik op mijn achttiende het toneel op stapte nooit aan gedacht. Roem, en alles wat daarbij hoort, is alleen maar ruis. Mijn ouders geloofden pas dat ik een echt vak uitoefende vanaf mijn derde programma. Zij hebben nooit de kans gehad om te gaan studeren en daarom moest ik, als enig kind, die kans wel grijpen. Maar in plaats daarvan koos ik voor een onzeker vak dat ook nog eens ver van hun bed lag. En ik merk dat ik toch graag erkenning van mijn ouders wil krijgen voor het pad dat ik zelf heb uitgezocht.’

WOEDE&WRAAK

‘Mijn oom heeft mij vroeger jarenlang misbruikt. Dan maak je natuurlijk een paar stadia van emoties door waar wraak er een van is. Een therapeut zei me ooit: de beste wraak die jij kan nemen, is heel gelukkig worden. Wat dat betreft is mijn wraak heel zoet: ik ben stukken gelukkiger dan hij ooit is geweest of zal worden in zijn leven. Natuurlijk heb ik destijds gedacht: ik ga hem opzoeken en confronteren en hem in elkaar slaan, maar dat is een ander soort wraak. De grootste wraak was toch om mijn eigen leven te gaan leiden en hem geen rol meer te geven in mijn actuele bestaan. En op een gegeven moment is dat geen wraak meer, maar iets wat je zelf wilt. Dat is mijn eigen verdienste en het was de mooiste manier om mijn leven terug te nemen.’ ■